

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6733

гр. София, 07.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 07.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разгледа дело номер **10370** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Образувано е по искане „ТРАНСАК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за изменение на решение № 3477 от 29.05.2023 г. постановено по адм.дело № 10370/2020 г. на АССГ, в частта му за разноските.

Твърди се, че решението е неправилно, в частта за разноските, тъй като присъденото в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение е следвало да се определи на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от ЗПП във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 200 лева. Счита, че разпоредбата на чл. 161, ал.1 от ДОПК е неприложима в процесния случай. С оглед на изложеното моли съда да постанови съдебен акт, с който да измени решението на съда, в частта за разноските.

Препис от касационната жалба, в която е обективизирано искането по реда на чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК е надлежно изпратена на ответната страна, която не е взела становище по същата.

Административен съд София-град, като се запозна с доводите на страните намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Искането за изменение на съдебното решение в частта за разноските е предявено в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК от страна в производството, представила списък на разноските по чл. 80 ГПК, поради което същото е процесуално допустимо.

Разгледано по същество е неоснователно.

С решение № 3477 от 29.05.2023 г. постановено по адм.дело № 10370/2020 г. на АССГ г. съдът е отхвърлил жалбата на „ТРАНСАК“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22220419005293-091-001/28.05.2020 г., издаден от М. С. Х. на длъжност Началник сектор, възложил ревизията и В. И. С. на длъжност главен инспектор по приходите и Ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1342/31.08.2020 г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - [населено

място], с който на дружеството са определени задължения за ДДС за внасяне в размер на 1 527 267, 89 лв. за данъчен период м. 04.2019 г., в резултат на начислен ДДС в размер на 1 595 292,30 лв. за недеklarирани от дружеството вътреобщностни придобивания /В./ и съответните лихви в размер на 161 224,51 лв.

Съобразно изхода на делото и с оглед заявената от ответната страна претенция за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, съдът на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК е осъдил жалбоподателят да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 49 977,38 лева, съгласно чл. 8 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 7 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В рамките на настоящото производство съдът не намира основание за изменение на решението в частта му за разноските, като препраща към мотивите, изложени в съдебното решение.

Съгласно чл. 161 от ДОПК, на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция, съразмерно уважената част на жалбата. На ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат.

Юрисконсултско възнаграждение се дължи по арг. от чл. 143, ал. 4 от АПК, чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. чл. 161 от ДОПК и Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на ВАС по т. д. № 5/2009 г. Размерът на същото не следва да бъде доказван, тъй като не представлява реално направен разход, фикция и е определен като минимум в Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, като в процесния случай, съдът с оглед материалният интерес на делото, който е в размер на общо 1 688492.40 главница и лихва, съдът правилно е определил размерът съгласно чл. 7, ал. 2, т. 7 от Наредба на дължимото се юрисконсултско възнаграждение.

Предвид горното, искането за изменение на решението в частта за разноските е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран Административен съд София-град, Трето отделение, 70 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „ТРАНСАК“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за изменение на решение № 3477 от 29.05.2023 г. постановено по адм.дело № 10370/2020 г. на АССГ, в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

